

Шайтон бар пушти сари яке аз шумо, вақте ки ӯ меҳобад, се гиреҳ мезанад. Ба ҳар як гиреҳ мегӯяд: Шаб дароз аст, бихоб

Аз Абуҳурайра (разияллоҳу анҳу) ривоят аст, ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуданд: "Шайтон бар пушти сари яке аз шумо, вақте ки ӯ меҳобад, се гиреҳ мезанад. Ба ҳар як гиреҳ мегӯяд: Шаб дароз аст, бихоб. Агар бедор шавад ва Худоро ёд кунад, як гиреҳ кушода мешавад. Агар пас аз он вузӯ бигирад, боз як гиреҳ кушода мешавад. Агар намоз бихонад, гиреҳи сеюм низ кушода мешавад. Дар натиҷа, субҳро бо нерӯмандӣ ва хушҳолии нафс оғоз мекунад. Вале агар чунин накунад, субҳро бо нафси нороҳат ва дар ҳолати танбалӣ оғоз мекунад."

[متفق عليه] [Саҳеҳ]

Паёмбари акрам (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳолати шайтонро баён мекунад, ки чӣ гуна ӯ бо инсоне, ки меҳодад барои намози шаб ё намози бомдод бархезад, дар мубориза аст. Воқеан, вақте муъмин ба хоб меравад, шайтон дар пушти сараш, яъне дар қисми паси сари ӯ, се гиреҳ мебандад. Агар муъмин бедор шавад ва Худоро ёд кунад ва ба васвасаҳои шайтон гӯш надихад, як гиреҳ кушода мешавад. Агар таҳорат гирад, гиреҳи дуюм ҳам кушода мешавад. Агар (банда) бархоста намоз хонад, гиреҳи сеюм низ кушода мешавад ва (он шахс) бо рӯҳи болида ва дили шод бедор мешавад, аз он ҷиҳат ки Худованд ӯро ба итоат муваффақ гардондааст ва ба савобу мағфират ваъда додааст. Аммо агар (намоз нахонад), бо рӯҳи ғамгин, дили танг ва аз корҳои хайру нек ба танбалӣ бедор мешавад, зеро ӯ таҳти таъсири гиреҳҳои шайтон ва васвасаҳои мондааст ва аз наздики ба Аллоҳ дур ва маҳрум шудааст.

<https://sunnah.global/hadeeth/tg/show/3731>

